

De dood is onbermhartig
ze veldt al wat er staat;
zijt één jaar, zijt er dertig,
of honderd; als ze slaat
ge valt en volgen moet gij,
't en helpt niet, is 't u leed
verloren zalft en zoet gij,
ge volgt alwaar ze u leedt. (G.G.)

†

Met een diep geloof in de verrijzenis en het
eeuwig leven blijven wij in gebed verenigd met
de ziel van

DE HEER

REMI, PETRUS DE WILDE

**weduwnaar van mevr. Anna BLANCQUAERT
echtgenoot van mevr. Joëlla WIJLOCK**

geboren te Kalken op 13 mei 1920 en schielijk
overleden te Aalst op 23 augustus 1987. Hij ont-
ving nog de H. Olie der Zieken en de Pauselijke
Zegen.

Bestuurslid A.B.S. Kalken

Lid van de Bond der Gepensioneerden.

Een mensen-vriend in de volle zin van het
woord, is plots van ons heengegaan. Een vriend
van «zijn» mensen: echtgenote, kinderen, klein-
kinderen en familie. Maar ook een vriend van de
grotere kring die wij allen vormen «als mensen
goed zijn voor elkaar»... en Gods Koninkrijk ge-
stalte krijgt door onze zorg voor elkaar.

Zo was Remi: een eerlijk man, in woord en daad,
destijds op zijn bedrijf, in zijn gezin, in zijn

vriendschap. Zijn grootste plezier was: anderen
plezier doen. Zoals hij groot was van gestalte, zo
groot was ook zijn goed hart. Hoeveel diensten
heeft hij tal van mensen niet bewezen. Altijd was
men hij hem welkom. Van hem kunnen wij zeg-
gen: hij had slechts vrienden.

Zelf uit een mooi gezin gesproten, nam hij in die-
pe verbondenheid met zijn echtgenote, de last
van een zwaar gezin op zich. Zeven kinderen
bracht hij op in eer en deugd, in eenvoudig
Godsvertrouwen en diep geloof. Hij wist «wat
God bewaart, is wel bewaart».

Zoals aan niemand van ons, werden ook aan
hem de beproevingen niet gespaard. Vooral bij
het overlijden van zijn eerste vrouw Anna, brak
er iets in zijn hart, dat heel fijn werd opgevangen
door zijn echtgenote Joëlla. Het is voor haar en
voor de kinderen en kleinkinderen een zware
klap. Zij zullen zijn rustige bemoediging sterk
missen.

Wij zullen ook zijn rijzige gestalte op de fiets aan
de zijde van zijn echtgenote langs onze Kalken-
se wegen missen. Zijn goeiedag, zijn humoris-
tisch woord, zijn getuigenis van rust en vrede.
Laten wij daarom met zijn familie als één grote
familie bidden om kracht en sterkte naar zijn
voorbeeld; om geloof en hoop dat wij elkaar zul-
len terug zien, in de vriendschap van de Heer.

De families De Wilde, Wijlock, Blancquaert, Pie-
ters, De Roose en Van De Wiele danken U om uw
meeleven en vooral voor uw vroom gebed.